

The Imperative has the letter ה before the root—הִשָּׁבֵר.

Distinguish carefully between :

The Participle m. sg. נִשְׁבֵּר (he is being broken) and the 3rd m. sg. Perf. נִשְׁבַּר
 „ f. sg. נִשְׁבְּרָה (she „) „ 3rd f. sg. „ נִשְׁבְּרָה

NOTE: There are some verbs which are found in Niphal only and not in Qal at all, as נָמַלַט 'he escaped',^a נָלַחַם 'he fought',^b and, in the English translation, may not have either a passive or reflexive meaning. It is possible that some of these verbs come from an obsolete Qal which has disappeared from the language or which does not happen to occur in the Old Testament.

EXERCISE 18

N.B. In the vocabularies which follow (and in the general vocabulary at the end of the book) the 3rd masc. sg. Perf. (in Qal, unless otherwise stated) will be given as the root of the verb, and the English translation of it will be the Infinitive, thus: לָקַח 'to take', אָמַר 'to say'. The student is now sufficiently advanced to know that this conventional rendering is the most convenient manner of giving the roots of verbs in vocabularies, as is done in the dictionaries of other languages.

David	דָּוִד	to hide oneself, to be hidden	סָתַר	in Niphal	נִסְתָּר
chair, throne	כִּסֵּא	to fight	לָחַם	„	נָלַחַם
congregation	עֵדָה	„ against	„	„	כָּ „
scribe	סֹפֵר	to capture			לָכַד
fire (f.)	אֵשׁ	to burn			שָׂרַף
		midst (abs.)			תָּוֶן ^c
yet, more, again	עוֹד	„ (const.)			תוֹךְ

(I) נִכְרְתוּ מִיַּד־יָדָיו לִפְנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל (2) אִם שָׁמֹר תִּשְׁמֹר
 אֶת־מִצְוֹתַי וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְךְ־יְהוָה אָבִיךָ לֹא יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ יֹשֵׁב

^a 'Got himself off'.

^b נָלַחַם = joined; נָלַחַם 'joined himself to' = 'struggled, fought with'.

^c Cf. p. 97, footnote *a* on מָוֶן.

על כסא-ישראל (3) בדבר-יהוה נבראו השמים ובחכמתו
הארץ (4) נקראו ספרי-המלך לפניו וכתבו בספר ככל אשר
צוה אתם (5) לא יקרא עוד שמך יעקב כי ישראל יהיה שמך
כי גלחת עם מלאך-אלהים וגם יכלת לו (6) יצאו דוד ואנשיו
וילחמו בישבי-ההר וילכדו את-עירם וישרפו אתה באש
(7) גלכדה העיר ותנתן בידם ותשרף באש, היא וכל-אשר בה
(8) אתם ידעתם כי יהוה הוא הנלחם לנו (9) נסתרה דרכי
מאליהי ואת-קולי בצרה לא שמע (10) עיני אל-כל-דרכיכם,
אמר יהוה, כי לא נסתרו מלפני (11) דברה האשה אל-מרגלי-
ישראל לאמר הסתרו בהרים יומים והלכתם לדרךכם, והיה
כי תלחמו בעיר הזאת והיא תנתן ביד-ישראל וזכרתם אתי
ואת-בית-אבי (12) שמע האדם את-קול-אלהים בון ויפטר
בתוך העצים (13) ראו בני-הנביאים כי גלקח הנביא מעיניהם
השמימה ויצעקו בקול גדול אבינו אבינו (14) מת שמואל הנביא
ויקבר בביתו אשר בהר (15) נבחר דוד למלך על כל-ישראל
כדבר-שמואל אשר דבר אליו לפני-מותו (16) אקברה-נא
בקבר-אבותי בארץ-כנען (17) אשפטה-נא במשפט יהוה כי
שפט-צדק אתה (18) הבלדלו מתוך העדה הרעה הזאת, כי כה
אמר יהוה, אנכי אשפט אתם לעיני-עדת-ישראל ויצאה ממני
אש ואכלה אתם ואת-כל-אשר להם (19) לא תלחם בבני-
עשו כי אחיה הוא

(1) The children of Israel went into the midst of the sea and the waters were cut off before them, as the Lord spoke unto Moses. (2) The men of the wicked city said, 'Let us burn his house and all that is in it.' (3) I heard the voice of the Lord in the mountains and I hid (myself). (4) Jacob died in the land of Egypt and he was buried with his fathers in the land of Canaan.

^a Pausal form of שמך.

^b Composite shewa under guttural.

^c This form is also a Perfect and has this meaning here: 'he died'.

^d Niphal in the reflexive sense, 'separate yourselves'.